

Lieve gemeente,

In de jaren 60-tig van Flower Power en Jezus-movement besloot een hippie eens naar de kerk te gaan. Het leek hem wel interessant. Hij was laat in de dienst: het lied voor de preek was al halverwege. Hij liep door het gangpad naar voren en zag geen plaatst om te zitten, dus ging hij op het podium zitten. Iedereen was benieuwd hoe dit zou aflopen. Wat zou de predikant doen in deze aparte situatie?

Na wat een eeuwigheid leek stond een ouder iemand op en liep naar voren. Zou hij hem netjes vragen het podium vrij te maken? Of duidelijk de deur wijzen? De man boog zich naar de hippie en zei wat

Toen draaide hij zich om en ging naast de jongen met zijn grote bos haar op het podium zitten. Hij bleef daar tot het einde van de dienst. Deze oudere man zag in dat de jongere een maatje nodig had, hij stelde hem op zijn gemak en zei: ik ben er in deze dienst voor jou!

Een maatje voor elkaar zijn, of we voor de 1^e keer of de 1000ste keer in de kerk komen; de ander op zijn gemak stellen, omdat we ons gemakkelijk voelen bij GOD. Iets voor mij? We zullen zien.

Het thema is: **De gemeente als uw Godsgezin**

- 3 delen:
1. GOD geeft u een thuis
 2. U bent voor de ander een thuis
 3. Samen thuis bij God

1. God geeft u een thuis

‘Jezus is thuis’, zo gaat het opnieuw door Kapernaüm.

De inmiddels bekende rabbi woonde in dit plaatsje aan het meer van Galilea. Hij maakte zijn rondreizen door Israël, samen met zijn volgelingen; Hij leidde zijn discipelen op door ze een voorbeeld te geven van zorg en liefde een bijzondere levensstijl; Hij deed tekenen en wonderen; hij discussieerde met religieuze leiders over de bron van zijn kracht.

Maar Jezus was ook maar een mens. Af en toe had Hij het nodig uit te rusten. En dat niet alleen. Hij heeft ook familie en familieverplichtingen, zoals wij allemaal. Zijn moeder, broers en zussen komen op bezoek en staan voor de deur. Maar ze kunnen er niet in, want een grote groep mensen is samengekomen in Jezus woonhuis. Er staat in de bijbel dat ze iemand naar binnen stuurden om Hem te halen. Letterlijk staat er: ‘Zij zonden om Hem te roepen’.

Wie? Nou, als geen van de broers door de menigte kon heen dringen, kon iemand anders dat ook niet. Het zal dus zo gegaan zijn dat het van mond op mond, van de buitenste cirkel naar het centrum ging: ‘moeder en verdere familie staan buiten’ ‘zijn moeder staat buiten’ ‘zijn moeder....’

Van uit dit deel wil ik het met u hebben over verwachtingen. Jezus familie had verwachtingen van Hem. Voor dat moment, maar ook voor zijn leven.

Zo gaat dat in een aardse familie en in een geestelijke familie.

Wat voor verwachtingen had zijn aardse familie? Wat wilden ze met Hem bespreken?

Hij was de oudste. Was hij bestemd om de timmerzaak in Nazareth over te nemen in plaats van dat Hij rondtrok met zo'n aparte boodschap? Wilden ze hem als het ware terug in het hok van het 'normalen', zonder dat Hij tegenspraak opriep, zoals we lezen in het voorafgaande stuk? Jezus, alstublieft, zoek een vrouw, trouw en laat die discipelen weer gaan vissen op het meer?

Naar onszelf hoe?

Wat voor verwachtingen hebben we van elkaar in onze gemeente? Gewoon gereformeerd en geen gezeur.

Of: alle ruimte voor alle gaven en goede ideeën?

Heb ik het gevoel ik wordt vergeten?

Er wordt niet naar mij geluisterd

Wat zijn de verwachtingen van wie bijna niets van de kerk verwacht.

Ik hoorde van iemand die eindelijk zijn kind zo ver kreeg dat hij naar een bijzondere dienst meeinging. Hij hield zo vanuit een ooghoek zijn kind in de gaten: sprak iemand hem aan? Ging hij bij een leeftijdsgenoot zitten? Kwam er een jongere naar hem toe, zo van, welkom!

Hij zei: ik zag hem naar een plekje achter in de kerk lopen en gaan zitten: helemaal alleen. Ik wilde het wel uitroepen: wie ontfermt zich over mijn kind? Toen bedacht ik 2 dingen: 1: zo kijkt GOD naar zoveel mensen: wie ontfermt zich over mijn kind? Dat gevoel verlamde mij toen ik in de kerk om mij heen keek.

Het 2de kwam later: ik bedacht: hoe vaak heb ik mij ontfermd over iemand anders, over het kind van iemand anders? Ik nam me voor vaker om me heen te zien en aan te spreken, liefde en aandacht te geven

In deze geschiedenis zien we dat de Here Jezus niet meteen ondersteboven is van de verwachting van zijn familie; Hij richt zich namelijk op de menigte rondom Hem, die luistert, wil zich laten motiveren, voelt zich verbonden met Jezus.

En Jezus kijkt hen aan, liefdevol, betrokken en Hij zegt: 'Jullie zijn mijn moeder en mijn broers' Zij behoeven niet op te schuiven naar de 2de plaats.

Voor de duidelijkheid: Jezus verstoet zijn familie niet maar haalt de menigte, die rondom Hem zit, binnen in de familie.

Wie gelooft in Jezus in thuis bij GOD.

De relatie met Hem door wedergeboorte en geloof heeft gezinsvormende kracht. Door het doen van Gods wil, wordt men familie van Jezus. Daar zeg ik zo nog wat meer inhoudelijks over.

Waar het me nu om gaat is het Godsgezin dat Jezus vormt. Hij zegt niet dat zijn leerlingen Zijn zonen of dochters worden. Hij stelt zichzelf als zoon naast de leerlingen door hen broers te noemen. De vader die hen opneemt in zijn gezin wordt hun vader door naar Jezus te luisteren, Hem te volgen en lief te hebben.

Blijkens dit stuk heeft Jezus het recht om tegen mensen te zeggen dat ze Gods kinderen zijn en daar door 'broers en zussen' van elkaar.

Even over die termen: in consequent vertaalt de n.b.v. hier de geestelijke band met 'broer' en zuster. Elders valt ze terug op het archaische 'broeder'. In het N.T. staat er voor bloedverwante of geestelijke 'verwante' dezelfde woorden: adelfos, adelfe.

Scheiding maken tussen die twee in typische iets van het uiteengroeien van de huis tuin en keuken taal met de kerktaal, en als je niet oppast heeft het geloof niets meer met het huis, de tuin en de keuken te maken. Dat is nu precies iets wat Jezus niet wil. In zijn huis en zijn tuin en in zijn keuken neemt Hij mensen op, die Hij vertelt over Gods wil, Gods weg en Gods waarheid. Die noemt hij vol liefde 'broer en zus'. Hij zegt:

Jij mag bij GOD horen.

Familie van GOD zijn.

Thuis bij GOD zijn.

Dat mag u, jij en ik.

Wij willen hier net zo'n kring zijn als toen. Het enige verschil is wellicht dat de familie niet voor de deur staat; wellicht zit die hier in de kerk. Maar die zijn niet het belangrijkste. Hun verwachting mag ons denken en doen niet bepalen.

Anders zijn we geen christen. Christen zijn wil zeggen: Christus bepaalt onze verwachting. Als we in Hem geloven, geeft Hij ons het recht kind van GOD te worden, thuis bij GOD te zijn. Interessant? Ja meer levenvervullend, doelgericht.

2 U bent voor de ander een thuis.

Velen van u weten dit alles heel goed, het klinkt ook mooi, maar wat komt er in de praktijk van terecht?

Iemand die veel preken onder ogen kreeg schreef nogal eens in de kantlijn: ja, maar hoe? In de kerk weten we het allemaal erg goed, maar aan het ontwikkelen van vaardigheden hebben we weinig aandacht gegeven. Vaardigheden die alles te maken hebben wat geestelijke groei, met gemeente zijn.

Hoe zit dat met dit onderwerp?

De gemeente als uw Gods gezin? Mijn Gods gezin? kan ik mij hier thuis voelen? Echt op mijn gemak? Niet van: dit is mijn plekje: 3^e rij van achteren, 3^e stoel van het gangpad maar dit is mijn familie! Zitten hier broers en zussen? Ja, dat kan! God geeft u, jou, mij een thuis en dat geeft het hoe aan, daarvoor gebruikt Hij mensen.

Mensen, geen engelen, of installaties, maar mensen van vlees en bloed. Ook niet ambtsdragers of predikant in de 1^e plaats, maar gewone gemeenteleden. Wie is hier een gewoon gemeentelid (g.g.)? Wie zit niet in de kerkenraad, wijkteam, commissie: Mag ik uw hand zien?

Dit onderdeel is speciaal voor u en jou bedoeld. Ik ga een erg gereformeerd verhaal vertellen, een bijbels verhaal, of leerstuk.

Het gaat over wat in de 16^e eeuw genoemd werd: het priesterschap van alle gelovigen. Iemand in de 20ste eeuw noemde dat 'het vergeten ambt in de kerk' Het is dus niet helemaal goed gegaan met dit ambt.

Terug naar de 16^e Eeuw. Voordat de kerk gereformeerd werd door mannen als Maarten Luther en Johannes Calvijn deed de priester alles in de rooms katholieke kerk. Voor het zingen had hij wat koorknappen. Maar de gewone gemeentelid hadden genoeg aan een tong om de hostie op te ontvangen en 2 oren om een hoop Latijn aan te horen.

Luther en Calvijn zeiden: zo heeft GOD de kerk niet bedoeld. We lezen nergens in de bijbel over een geestelijke stand die het in de kerk voor het zeggen heeft en het voetvolk wat moet aanhoren. Als gemeente zijn we een Godsgezin.

Daarbinnen is ieder even belangrijk en heeft evenveel inbreng. Luther zei: alle christenen zijn ware priesters! Dat is het zelfde als in onze ambtsopvatting gezegd wordt 'alle christenen zijn predikanten'.

Wij weten zo goed 'wat goed' in en 'wat fout' is, maar hoe, een Godsgezin te zijn....

Dan moeten we minder van de predikant en de kerkenraad verwachten, en meer van elkaar. Ik verwacht veel van gewone gemeenteleden, van kleine bescheiden bijdragen, persoonlijke accenten, kleine blijken van liefde, uit liefde tot GOD en zijn gemeente. Petrus zegt en daar komt de term priesterschap van alle gelovigen vandaan. Jullie zijn een koninklijk priesterschap, een volk Gods ten eigendom om Gods grote daden te verkondigen, Gods liefde uit te dragen.

Wie? ,Jullie!

Ik? Ja!

Wij zijn een familie: broers en zussen. In een familie is ieder even belangrijk. Ik zeg dit niet om uw ego te stelen of om u te stimuleren in gevoel van eigenwaarde. Waar het om gaat is: God geeft ons een thuis hier en daar gebruikt

Hij u en jou voor. Laat je inzetten en denk niet: dat kan ik niet, dat zijn we niet gewoon, laat ik maar stilletjes mijn gang gaan.

We zijn helaas veel kwijt geraakt in onze gereformeerde kerken. Het wordt tijd om het evangelie weer zorgvuldig te lezen en ons te laten inschakelen, door Jezus voor Gods gezin, om lief te hebben.

Een 2de onderdeel in dit deel: u bent voor de ander een thuis in het mentor zijn voor elkaar. Wat is dat een mentor zijn? Dat wil zeggen investeren in een ander die hulp nodig heeft, op zoek is naar vastheid en stabiliteit in het leven en in het geloof. Dus niet contact zoeken met iemand waar je aan optrekt, waar je tegen opziet; maar iemand die op zoek is, onzeker is, die veel vragen heeft. Die iemand mist. Die een lege plaats heeft. Dat vraagt een beslissing!

Laat ik een voorbeeld noemen. Zowel in Drogeham, als in Almelo en ook hier wonen onze ouders op een behoorlijke afstand en misten onze kinderen intensief contact met hun opa en oma. We waren en zijn heel blij met andere gemeenteleden die voor onze kinderen opa en oma waren. En zo noemden ze ze ook. Opa van Zwol, Oma Hazelhoff. Een ander voorbeeld in het algemeen zijn: wanneer onze kinderen het huis uit zijn, vaders en moeders kunnen we gaan kiezen het zogenaamde lege nest syndroom; we kunnen ook gaan bidden en om ons heen zien naar iemand die zorg en steun nodig heeft. Wat kunt u als moeder met levens ervaring betekenen voor een jongere vrouw en omgekeerd: als je veel vragen in het leven hebt, bidt voor iemand met levens ervaring die je kan steunen en kijk eens rond in de gemeente!

We zijn er voor elkaar in de gemeente wees een broer en zus voor elkaar.

Mentor elkaar, geef tijd en aandacht; biedt jezelf aan, zonder overigens verontwaardigd te zijn als de ander er niet op in gaat; waar - na een vriendelijke reactie van u kant - tot je verwondering jen a een tijdje een telefoontje krijgt: ik wil toch op je aanbod ingaan!

De gemeente als uw Godsgezin

God geeft u een thuis.

U bent voor de ander een thuis.

3. samen zijn we thuis bij God

Zoals gezegd zou ik wat meer inhoudelijks zeggen over het doen van Gods wil. 'want iedereen die de wil van God doet, zegt Jezus, die is mijn broer en zuster en moeder'

'Ieder die Gods wil doet', dat is geen vanzelfsprekendheid, zo van: 3 maal 3 is 9. Zoals je door geboorte in een familie komt, zo kom je door wedergeboorte in Gods familie. Johannes 3 zegt dat dit door de Heilige Geest gebeurt. Je voelt diep van binnen. Het gaat dan niet langer om mijzelf: ik denk, ik vind, ik voel, maar om GOD: GOD zegt, GOD wil, GOD geeft! Het heeft alles te maken met

je leven overgeven aan GOD. Het is een begin van een nieuw leven, een leven in Gods gezin, hier dus!

Dan wordt je leven bepaald door Gods wil daarvoor ken ik geen truckje of handigheidje maar ik gebruikte dan het woord wil als afkorting

W=woord als wegwijzer

I= inzet door Gods Geest

L= liefde tot Gods familie.

Ontdekken: samen thuis zijn in Gods huishouding.

Wie dat wil is welkom in de familie.

Wie wil dat?

Wie wil dat niet?

De gemeente als uw Godsgezin.

GOD geeft u een thuis.

U bent voor de ander een thuis.

Samen zijn we. Worden we thuis in Gods huishouding

AMEN